

Guldhornene – i ny fortolkning

De higer og søger
blandt gamle Tøser,
i dunkle Fløje
med spejdende Øje,
paa fyldte Vomme
ved Damhus Volde,
kraft fra de syv og fyrre-ne
får os hjem på egne Bene.

Himlen sortner, Storme brage!
Visse Time du er kommen.
Hvad indtages det gives tilbage.
Evig bortsvandt Jule-kom-sammen.

Gaard!